

DANA's LOVSERIE

**BEKENDTGØRELSE OM
FREM GANGSMÅDEN VED BEREGNING
AF ARBEJDSFORTJENESTEN FOR
SELVSTÆNDIGE ERHVERVSDRIVENDE**

Bekendtgørelse om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende

Bek. nr. 175 af 20. marts 1998
Dir. for Arbejdsløshedsforsikr.

I medfør af § 51, stk. 1 og 4, § 74 b, stk. 4, § 74 l, stk. 8, § 75 d, stk. 1, og § 75 e, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 874 af 11. september 2005, som ændret ved lov nr. 1540 af 20. december 2006, lov nr. 176 af 27. februar 2007 og senest ved lov nr. 498 af 6. juni 2007, fastsættes efter forhandling med Beskæftigelsesrådet:

Ændringer:

Indledningen ændret 1/8 2007 ved 2007-06-26-ÆB.795, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne, 1/1 2003 ved 2002-12-18-ÆB.1201, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne, 1/7 2001 ved 2001-06-19-ÆB.561 og 1/7 1999 ved 1999-05-19-ÆB.309.

§ 1. Denne bekendtgørelse gælder for medlemmer, der skal have beregnet arbejdsfortjenesten ved ophør med selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse. Der gælder samme fremgangsmåde ved overgang til efterløn og ved udstedelse af efterlønsbevis.

Stk. 2. Bekendtgørelsen gælder også for et medlem, der efter mere end midlertidigt ophør som selvstændig har arbejdet som lønmodtager i en periode, som ikke kan danne grundlag for en beregning efter reglerne for lønmodtagere.

Ændringer:

Ændret 1/7 1999 ved 1999-05-19-ÆB.309.

§ 2. Er ledigheden indtrådt mindre end 1 år efter afslutningen af et tidligere arbejde eller ophør med drift af selvstændig virksomhed, der har ligget til grund for en dagpengebetragtning, skal denne betragtning bruges, jf. lovens § 51, stk. 1, 4. pkt.

Stk. 2. For et medlem, der har modtaget dagpenge efter § 5, skal der beregnes en ny dagpengesats, når medlemmet har haft lønarbejde, der berettiger til en satsberegning efter reglerne for lønmodtagere. Medlemmet kan dog tidligst få beregnet en ny dagpengesats, når der er forløbet 6 måneder efter, at retten til dagpenge er indtrådt efter § 5.

Ændringer:

Ændret 1/1 2003 ved 2002-12-18-ÆB.1201, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne og 1/7 1999 ved 1999-05-19-ÆB.309.

§ 3. Den hidtidige, daglige arbejdsfortjeneste udgør 1/260 af årsindtægten ved selvstændig virksomhed.

Stk. 2. Arbejdsfortjenesten nedsættes med den procentsats, der på beregningstidspunktet er fastsat for arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov om arbejdsmarkedsfonde.

Ændringer:

Ændret 1/7 1999 ved 1999-05-19-ÆB.309.

Virksomhedsudøvelse i mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår

§ 4. For et medlem, der har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, jf. dog stk. 2, i mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår umiddelbart før ledigheden uden at have modtaget iværksætterydelse, igangsætningsydelse eller etableringsydelse, beregnes årsindtægten som gennemsnittet af indtægten i de 2 bedste, hele regnskabsår, der er afsluttet inden for de seneste 5 år. En virksomheds 1. hele regnskabsår kan være på mere eller mindre end 12 måneder. Et senere regnskabsår kan ved omlægning af regnskabsperioden være på mindre end 12 måneder. Et regnskabsår skal dog altid være på mindst 26 uger. Det sidste regnskabsår skal altid være på 12 hele måneder.

Stk. 2. Ved afgørelsen af, om der foreligger mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår, jf. stk. 1, sidestilles regnskabsår, hvor medlemmet har modtaget sygedagpenge, barseldagpenge, delefterløn, delpension, orlovsydelse eller dagpenge under midlertidigt ophør, med hovedbeskæftigelse.

Stk. 3. Har medlemmet drevet selvstændig virksomhed i 3 sammenhængende, hele regnskabsår, uden at der foreligger 2 regnskabsår, der kan anvendes som beregningsgrundlag, bruges årsindtægten fra virksomhedens ene regnskabsår.

Stk. 4. Et medlem, der har fået udbetalt dagpenge med en sats beregnet efter stk. 1, kan inden for 6 måneder efter beregningstidspunktet foretage omvalg af de regnskabsår, der er indgået ved beregningen.

Mindstesatsen

§ 5. Til et medlem, der i de seneste 3 år forud for ledighedens indtræden har været fuldtidsforsikret medlem af en a-kasse og i samme periode har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang eller har været i fuld beskæftigelse som lønmodtager, udbetales dagpenge med mindst 82 pct. af højeste dagpenge, jf. lovens § 47. Hvis medlemmet inden et halvt år efter ledighedens indtræden dokumenterer, at en beregnet dagpengesats som selvstændig erhvervsdrivende er højere, har medlemmet ret til denne sats.

Stk. 2. Et medlem, der vælger at få dagpenge efter stk. 1, skal i de sidste 3 år have udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang eller have arbejdet som lønmodtager på fuld tid, jf. dog stk. 3 og 4. Den selvstændige virksomhed skal være udøvet i væsentligt omfang i en sammenhængende periode på mindst 13 uger. Et medlem kan også opfylde kravet i stk. 1 ved udelukkende at udøve selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i de 3 seneste, hele regnskabsår og samtidig have været fuldtidsforsikret medlem af en a-kasse. Kravet om fuld beskæftigelse som lønmodtager er opfyldt ved ustøttet beskæftigelse svarende til mindst 30 løntimer i gennemsnit pr. uge.

Stk. 3. Et medlem opfylder ikke kravet i stk. 1, hvis der uden for en periode med drift af selvstændig virksomhed i væsentligt omfang er udbetalt ydelser fra a-kassen i 3-års perioden. Undtaget herfra er udbetaling af:

- 1) Dagpenge under ferie.
- 2) Dagpenge på ledige dage fra lønmodtagerarbejde i forbindelse med virksomhedslukning på grund af ferie.
- 3) Dagpenge i op til en uge i forbindelse med ledighed imellem to ansættelsesforhold eller efter ophør fra selvstændig virksomhed.
- 4) Godtgørelse efter den før 1. januar 2001 gældende lov om arbejdsmarkedsuddannelser (AMU-godtgørelse), godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse), orlovsydelse til uddannelse efter den før 1. januar 2001 gældende lov om orlov og/eller voksenuddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU-støtte) i op til 4 uger.

Stk. 4. Et medlem anses endvidere ikke for at have været i fuld beskæftigelse, hvis medlemmet uden for en periode med drift af selvstændig virksomhed i væsentligt omfang og uden for et ansættelsesforhold i den i stk. 1 omhandlede periode har modtaget offentlig forsørgelse efter anden lovgivning.

Stk. 5. Fravær på grund af sygdom, barsel eller uddannelse i en periode som selvstændig erhvervsdrivende er ikke til hinder for at få dagpenge efter stk. 1. Det er en betingelse, at perioderne med fravær sammenlagt ikke er mere end 26 uger inden for de sidste 3 år. Har medlemmet én gang inden for de sidste 3 år opfyldt betingelserne for ret til mindstesatsen, bevares retten dertil uanset fravær på grund af barsel.

Stk. 6. Har medlemmet fået beregnet en dagpengesats og fået udbetalt ydelser på grundlag heraf, kan medlemmet ikke senere vælge at få dagpenge med mindstesatsen.

Ændringer:

Ændret 1/7 2001 ved 2001-06-19-ÆB.561, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne og 1/4 1999 ved 1999-03-23-ÆB.164.

Ikke beregnet sats (maksimal sats)

§ 5 a. Et medlem, der i mere end 2 år har fået støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn efter lov om social service, kan få udbetalt dagpenge med den maksimale sats.

Ændringer:

Indsat sammen med overskrift 1/8 2007 ved 2007-06-26-ÆB.795, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne.

Virksomhedsudøvelse i mindre end 3 regnskabsår

§ 6. Har medlemmet ikke drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse i mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår umiddelbart før ledigheden, bruges det senest forudgående beregningsgrundlag, jf. dog stk. 2. Beregningsgrundlag fra tidligere lønarbejde kan kun bruges, hvis betingelserne for at foretage en beregning efter reglerne for lønmodtagere er opfyldt.

Stk. 2. Hvis der blev udbetalt dagpenge i forbindelse med det forudgående beregningsgrundlag, bruges denne dagpengesats.

Stk. 3. Er der ikke et forudgående beregningsgrundlag, og har der været drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse før ledigheden i 2 sammenhængende, hele regnskabsår, der opfylder betingelserne i § 4, stk. 1, bruges et gennemsnit af årsindtægten i de 2 afsluttede regnskabsår.

Stk. 4. Er der ikke et forudgående beregningsgrundlag, og har der været drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse før ledigheden i 1 helt regnskabsår, der opfylder betingelserne i § 4, stk. 1, bruges alene årsindtægten fra det afsluttede regnskabsår.

Stk. 5. Er der ikke et forudgående beregningsgrundlag, og har der været drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse før ledigheden i mindre end 1 helt regnskabsår, men dog i mindst 26 uger, bruges den samlede indtægt fra virksomheden.

Beregningsgrundlag og attestationskrav

§ 7. Der kan som beregningsgrundlag kun bruges regnskabsår, hvor virksomheden har været drevet som hovedbeskæftigelse i hele regnskabsåret, jf. § 4, stk. 1 og 2, og hvor regnskabsåret er afsluttet i en medlemsperiode.

Stk. 2. Regnskabsårene, jf. § 4, stk. 2, kan bruges som beregningsgrundlag, hvis medlemmet har været beskæftiget i virksomheden i en del af året.

Stk. 3. Et regnskabsår kan ikke danne grundlag for en beregning, hvis det ligger forud for seneste dagpenge- eller efterlønsperiode.

Stk. 4. Et medlem, der overgår til dagpenge eller efterløn fra en periode med delpension eller efterløn, kan vælge at få satsen beregnet på det senest forudgående beregningsgrundlag, hvis det opfylder betingelserne for at kunne danne grundlag for en beregning. Hvis der blev udbetalt dagpenge i forbindelse med det forudgående beregningsgrundlag, bruges denne dagpengesats.

§ 8. Årsindtægten opgøres på grundlag af virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet skal svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse. Overskuddet/underskuddet tillægges beløb, der i øvrigt anses for indtjent af virksomheden, og fratrækkes beløb, der er virksomhedens primære drift uvedkommende, jf. dog § 9. Delefterløn og sygedagpenge kan indgå i beregningsgrundlaget.

Stk. 2. Har virksomheden været drevet som aktie- eller anpartsselskab, sker beregningen af årsindtægten på grundlag af selskabets skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Medlemmets og den eventuelle ægtefælles andel af selskabets regulerede overskud/underskud tillægges arbejdsbetingede ydelser, der er modtaget fra selskabet.

Stk. 3. Hvis virksomhedens skattepligtige indkomst er takseret eller på anden måde skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne, kan indkomsten ikke danne grundlag for en beregning.

Stk. 4. Opgørelsen efter stk. 1 og 2 foretages af medlemmet på et skema, der er godkendt af direktoratet.

Stk. 5. Skemaet, jf. stk. 4, skal attesteres af en statsautoriseret eller registreret revisor, medmindre kassen konkret finder, at denne betingelse kan fraviges. Er betingelsen fraveget, er kassen ansvarlig for fejludbetalinger, der skyldes, at skemaet ikke er i overensstemmelse med indkomstopgørelsen, som den fremgår af selvangivelsen og årsopgørelsen.

§ 9. Har virksomheden været drevet som enkeltmandsvirksomhed, kan medlemmet vælge at få beregnet en sats på grundlag af de seneste årsopgørelser for beregningsårene. Satsen beregnes ud fra virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Hvis virksomhedens overskud/underskud er takseret eller på anden måde skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne, kan det ikke bruges som grundlag for en beregning. Sygedagpenge og delefterløn, der er modtaget i beregningsåret, kan tillægges, hvis medlemmet fremlægger dokumentation herfor.

Stk. 2. Ved opgørelse efter stk. 1 skal medlemmet erklære at være indforstået med, at virksomhedens skattemæssige overskud/underskud ifølge årsopgørelserne lægges til grund ved beregningen, og at beløbene alene vedrører medlemmets hovedbeskæftigelse som selvstændig erhvervsdrivende.

Stk. 3. Opgørelse efter stk. 1 foretages af medlemmet på et skema, der er godkendt af direktoratet. Skemaet sendes til kassen sammen med årsopgørelserne for de valgte år.

Ægtefæller

§ 10. For ægtefæller, der sammen har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, udgør beregningsgrundlaget for hver af ægtefællerne 50 pct. af den samlede årsindtægt, jf. § 8, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Har medlemmets ægtefælle kun deltaget i driften i en del af det valgte regnskabsår, udgør beregningsgrundlaget for medlemmet en forholdsmæssig andel af den samlede årsindtægt, jf. stk. 1.

Stk. 3. Et regnskabsår kan kun bruges, når medlemmet har deltaget i driften af virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele regnskabsåret.

Stk. 4. Har medlemmets ægtefælle deltaget i virksomheden, uden at det har været pågældendes hovedbeskæftigelse, skal der ske fradrag i medlemmets beregningsgrundlag for den del af indkomsten, som må anses for indtjent ved ægtefællens arbejdsindsats.

Oplysningspligt

§ 11. Medlemmet har pligt til at underrette arbejdsløsheds-kassen om enhver senere ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for satsberegningen.

Efterbetaling og tilbagebetaling

§ 12. Ved ændring af den skattepligtige indkomst for de anvendte år skal kassen foretage en ny beregning af satsen. Kassen skal samtidig afgøre, om ændringen medfører efterbetaling eller tilbagebetaling af foretagne udbetalinger.

Ikrafttrædelsesbestemmelse m.v.

§ 13. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. maj 1998 og finder anvendelse for medlemmer, der er ophørt mere end midlertidigt med det personlige arbejde i virksomheden fra og med denne dato, jf. lovens § 57, stk. 3.

Stk. 2. Samtidig ophæves:

- 1) bekendtgørelse nr. 425 af 22. maj 1996 om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende med tilhørende vejledning af samme dato, og

- 2) bekendtgørelse nr. 1055 af 18. december 1997 om ændring af bekendtgørelse om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende.

§ 14. Der udarbejdes en vejledning til bekendtgørelsen.

Diverse ikrafttrædelsesbestemmelser

2007-06-26-ÆB.7951 indeholder følgende bestemmelser:

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. august 2007.

Stk. 2. § 1 (indsættelsen af § 5 a) finder anvendelse på medlemmer, der den 1. august 2007 eller senere får støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn efter § 42 i lov om social service.

2002-12-18-ÆB.1201 indeholder følgende bestemmelser:

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2003.¹⁾

1)

Der udarbejdes en vejledning til bekendtgørelsen.

Stk. 2. § 2, stk. 2, 2. pkt., har virkning for medlemmer, som den 1. januar 2003 eller senere får ret til dagpenge med mindstesatsen efter § 5 i bekendtgørelse nr. 175 af 20. marts 1998 om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende, som ændret ved bekendtgørelse nr. 164 af 23. marts 1999, bekendtgørelse nr. 309 af 19. maj 1999 og bekendtgørelse nr. 561 af 19. juni 2001. For medlemmer, der får ret til dagpenge med mindstesatsen efter den nævnte bestemmelse senest den 31. december 2002 gælder de regler, der var gældende før 1. januar 2003.

2001-06-19-ÆB.561 indeholder følgende bestemmelser:

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2001¹⁾, og finder anvendelse for de medlemmer, der fra denne dato skal have foretaget en beregning af dagpenge.

1)

Der udarbejdes en vejledning til bekendtgørelsen.

Vejledning om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende

Arbejdsdirektoratet, vejl. nr. 41 af 20. marts 1998

I bekendtgørelse nr. 175 af 20. marts 1998 er der fastsat regler om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende. I denne vejledning beskrives anvendelsen af reglerne, og nogle af reglerne uddybes med nærmere retningslinier.

Beregningsreglerne for både lønmodtagere og selvstændige tager udgangspunkt i, at medlemmet skal have udbetalt dagpenge eller efterløn med en sats, som beregnes på grundlag af den hidtidige arbejdsfortjeneste, jf. § 51 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

På grund af forskellen mellem de to medlemsgrupper er det nødvendigt med et særligt regelsæt for selvstændige erhvervsdrivende.

Som udgangspunkt sker beregningen på baggrund af indtægten i de 2 bedste, hele regnskabsår, der er afsluttet i en medlemsperiode inden for de seneste 5 år, når der umiddelbart før ledigheden har været drevet selvstændig virksomhed i mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår, jf. § 4, stk. 1.

Medlemmer, der opfylder denne betingelse, kan i stedet for en beregning vælge at få udbetalt en mindstesats, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 5.

Har medlemmet ikke drevet selvstændig virksomhed i 3 hele, sammenhængende regnskabsår, skal et eventuelt tidligere beregningsgrundlag som lønmodtager eller selvstændig bruges, jf. § 6, stk. 1 og 2. Hvis der ikke er et tidligere beregningsgrundlag, sker beregningen efter reglerne i § 6, stk. 3-5.

Årsindtægten beregnes på grundlag af virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, jf. § 8, stk. 1 og 2. Årsindtægten reguleres for at sikre, at beregningsgrundlaget bliver udtryk for den hidtidige arbejdsfortjeneste.

Et medlem, der er ledig fra en enkeltmands-virksomhed, kan i stedet for det attesterede skema vælge at lade satsen beregne på grundlag af årsopgørelsen, jf. § 9.

Der er endvidere regler for, hvordan årsindtægten skal opgøres, hvis medlemmet har drevet virksomhed sammen med ægtefællen, jf. § 10.

Ændringer:

Indledningen ændret 1/1 2003 ved 2002-12-18-ÆV.147.

Til § 1, stk. 2
Arbejdsmarkedsbidrag

Ved beregningstidspunktet forstås den dag, hvor medlemmet opfylder betingelserne for at anses for ophørt efter reglerne om ophør med udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Til § 2, stk. 1
1-års reglen

Det er en forudsætning for anvendelsen af reglen, at den tidligere beregning har medført en udbetaling.

Ændringer:

Indsat sammen med overskrift 1/1 2003 ved 2002-12-18-ÆV.147.

Til § 2, stk. 2
Beregning efter reglerne for lønmodtagere og 6 måneders-reglen

Medlemmer, der har valgt mindstesatsen efter § 5, har ikke fået foretaget en egentlig beregning. Når medlemmet bliver ledig fra lønarbejde, der giver ret til beregning efter reglerne for lønmodtagere, skal der ske en ny beregning.

Der kan dog først ske en nyberegning af dagpengesatsen 6 måneder efter, at retten til dagpenge er indtrådt. Det vil sige, at et medlem, som får udbetalt dagpenge med mindstesatsen, først kan få en ny satsberegning på grundlag af et arbejdsforhold som lønmodtager, der ligger senere end det virksomhedsophør, som har medført udbetaling af mindstesats, når der er gået 6 måneder fra udløbet af karenperioden på 1 eller 3 uger. 6 m

ders-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor dagpengeretten anses for indtrådt, selvom medlemmet på dette tidspunkt eller i øvrigt i 6 måneders-perioden har været udelukket fra dagpenge på grund af G-dage, overskydende timer, manglende rådighed, en effektiv karantæne m.v.

Reglen omfatter kun nyberegninger og gælder ikke, hvis medlemmet inden for et halvt år efter ledighedens indtræden dokumenterer, at en beregnet sats som selvstændig erhvervsdrivende er højere end mindstesatsen, jf. § 5, stk. 1, 2. pkt. i bekendtgørelsen.

Ændringer:

Indsat sammen med overskrift 1/1 2003 ved 2002-12-18-ÆV.147.

Til § 3, stk. 1
1-års reglen

(Ophævet).

Ændringer:

Ophævet 1/1 2003 ved 2002-12-18-ÆV.147.

Til § 3, stk. 2

(Ophævet).

Ændringer:

Ophævet 1/1 2003 ved 2002-12-18-ÆV.147.

Til § 4, stk. 1
Mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår

Ved afgørelse af, om beregning skal foretages efter denne bestemmelse, skal der først tages stilling til, om medlemmet har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse i mindst 3 hele regnskabsår forud for ledigheden. Opfylder medlemmet denne be-

tingelse, skal der tages stilling til, om det enkelte regnskabsår, som medlemmet ønsker at anvende, kan bruges som grundlag for beregningen.

Hvis medlemmet bliver ledig efter at have fortsat virksomhedsdriften i mindre end 3 hele regnskabsår efter en periode med iværksætterydelse, igangsætningsydelse eller etableringsydelse, anvendes fremgangsmåden i § 6.

Et helt regnskabsår

Ved et helt regnskabsår forstås et regnskabsår, hvor medlemmet hele året har drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse. Regnskabsår, hvor virksomheden en del af året har været bibeskæftigelse, eller hvor der er udbetalt iværksætterydelse, igangsætningsydelse eller etableringsydelse, kan ikke bruges. Dette gælder både ved afgørelse af, om der er drevet selvstændig virksomhed i 3 hele regnskabsår forud for ledigheden, og ved afgørelse af, om det enkelte regnskabsår kan bruges ved beregningen.

Mindst 3 sammenhængende regnskabsår

Beregningen sker efter § 4, hvis medlemmet har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse i mindst 3 hele regnskabsår forud for ledigheden. Perioden skal være sammenhængende og må derfor kun være afbrudt af et endeligt ophør med selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, hvis en anden virksomhed blev etableret inden eller i forlængelse af ophøret.

Anvendelse af det enkelte regnskabsår

Kun hele regnskabsår kan indgå i beregningen af en sats. En virksomheds regnskabsår er som hovedregel på 12 måneder. En virksomheds første regnskabsperiode kan være

på mere eller mindre end 12 måneder, dog højst 18 måneder. Senere regnskabsår kan ved godkendt omlægning af regnskabsperioden være på mere eller mindre end 12 måneder. Det sidste år i en virksomheds samlede regnskabsperiode skal altid være på 12 hele måneder.

Ved at beregne årsindtægten som gennemsnittet af indtægten i de 2 bedste regnskabsår, der er afsluttet inden for de seneste 5 år, tilgodeses de medlemmer, for hvem overskuddet i virksomheden har været faldende hen imod det tidspunkt, hvor virksomheden ophører.

Medlemmet skal vælge 2 regnskabsår som beregningsgrundlag. Det gælder også, selv om driften af virksomheden kun har givet overskud i et af regnskabsårene.

Til § 4, stk. 2

Perioder med de nævnte ydelser sidestilles med hovedbeskæftigelse i relation til afgørelsen af, om der foreligger 3 hele regnskabsår, jf. § 4, stk. 1.

Hvis der i et af de 3 seneste, hele regnskabsår forekommer fravær, som nævnt i stk. 2, har medlemmet ikke i hele året været beskæftiget i væsentligt omfang i virksomheden. Medlemmet opfylder derfor ikke betingelserne for ret til mindstesatsen, jf. dog § 5, stk. 3.

Til § 4, stk. 3

Bestemmelsen sikrer et beregningsgrundlag for selvstændige, der har drevet virksomhed i 3 regnskabsår og opfylder beskæftigelseskravet, men som ikke har 2 regnskabsår, der kan bruges. Det gælder, hvis kun et af regnskabsårene er afsluttet i en medlemsperiode, eller hvis de øvrige regnskabsår er takserede.

Til § 4, stk. 4

Bestemmelsen sikrer, at medlemmer, som på ledighedstidspunktet endnu ikke har fået udarbejdet regnskaber for det sidste regnskabsår, har mulighed for at få en sats på grundlag heraf. Satsen ændres med tilbagevirkende kraft.

Til § 5 Mindstesats

Hovedreglen om beregning af dagpengesats kan have den konsekvens, at selvstændige får beregnet en meget lav sats eller en sats på 0 kr. Det kan være tilfældet, hvis virksomheden i flere år har haft et ringe afkast, eller hvis det ikke er lykkedes nyetablerede selvstændige at gøre virksomheden bæredygtig.

På grund af kravet om attestation for indtægten i den selvstændige virksomhed kan udbetaling af dagpenge også blive forsinket eller helt udelukket. Det er tilfældet, når der ikke er lavet regnskaber eller har været midler til attestation af en revisor.

Et medlem kan vælge at få udbetalt dagpenge med mindstesatsen. Det er en betingelse, at medlemmet har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang eller har haft arbejde på fuld tid som lønmodtager. Herudover er medlemskab af en a-kasse for selvstændige erhvervsdrivende eller en a-kasse for lønmodtagere som fuldtidsforsikret en betingelse.

Det er således ikke længere en betingelse for at få dagpenge med mindstesatsen, at den pågældende i perioden med selvstændig virksomhed har været medlem af en a-kasse for selvstændige. Medlemskab af en a-kasse som fuldtidsforsikret er nok.

Har medlemmet inden for de sidste 3 år haft lønarbejde i længere tid, vil medlemmet normalt ikke få brug for at få dagpenge med mindstesats. Det skyldes, at en beregnet sats, dvs. efter reglerne om beregning af dagpengesatsen for lønmodtagere, ofte vil føre til en højere sats.

Hvis medlemmet inden 6 måneder efter ledighedens indtræden fremlægger et attestret skema fra en revisor om indtjeningen fra den selvstændige virksomhed, eller fremlægger årsopgørelser med erklæring, sker der en egentlig beregning af dagpenge. Satsen ændres med tilbagevirkende kraft.

3-års perioden regnes fra tidspunktet for arbejdsophøret som lønmodtager eller fra tidspunktet for ophøret med den selvstændige virksomhed.

Til § 5, stk. 2

Mindstesatsen udbetales, når medlemmet har fremlagt dokumentation for, at pågældende ved personligt arbejde har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i de sidste 3 år umiddelbart før ledighedens indtræden eller har haft lønarbejde på fuld tid. Det er således muligt inden for den 3-årige periode at have haft dels lønarbejde og dels selvstændig virksomhed.

Kravet om, at medlemmets arbejde ved drift af virksomheden har været af væsentligt omfang, skyldes, at der ikke må udbetales en ydelse, som virksomheden aldrig har kunnet danne basis for.

Ved vurderingen af om den selvstændige virksomhed har været drevet i væsentligt omfang, anvendes retningslinierne for selvstændig virksomhed i direktoratets bekendtgørelse om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode.

I opgørelsen af om medlemmet har været i fuld beskæftigelse, kan der kun indgå sammenhængende perioder med selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 13 uger.

Ved opgørelsen af om medlemmets lønmodtagerarbejde i 3-års perioden umiddelbart før ledighedens indtræden har været fuld beskæftigelse, lægges medlemmets tro- og løveoplysninger til grund.

Ved vurderingen af, om medlemmet har ret til mindstesats, opgøres perioder med selvstændig virksomhed og perioder med lønarbejde hver for sig. Hvis medlemmet i en periode både har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang og haft lønmodtagerarbejde, kan perioden enten medregnes som selvstændig virksomhed eller som lønmodtagerarbejde med antallet af løntimer. Der kan for den samme periode ikke medregnes både selvstændig virksomhed og lønmodtagerarbejde.

Eksempel:

Et medlem melder sig ledigt den 1. januar 2002 og ønsker at få beregnet en mindstesats. Fra den 1.1.1999 - 31.3.2000 havde medlemmet lønarbejde 37 timer om ugen. Medlemmet startede herefter en selvstændig virksomhed, som blev drevet indtil den 1. januar 2001. A-kassen vurderede, at den selvstændige virksomhed kun var drevet i væsentligt omfang i perioden fra den 1. maj til den 29. oktober 2000. Medlemmet havde fra den 1.1.2001 - 28.12.2001 lønarbejde med 34 timer om ugen.

Opgørelsen foretages således:

Der er drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i 26 uger. I de resterende 130 uger (2 1/2 år) har medlemmet i perioden

1.1.1999 - 31.3.2000 haft 2405 løntimer (65 uger x 37 timer) og i hele år 2001 haft 1768 løntimer (52 uger x 34 timer). Dette giver samlet 4173 løntimer.

I de 130 uger, hvor medlemmet ikke har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, har medlemmet i gennemsnit haft 32,1 løntime (4173 : 130). Medlemmet er derfor berettiget til mindstesats.

Ændringer:

Ændret 1/1 2003 ved 2002-12-18-ÆV.147.

Til § 5, stk. 3

Udbetaling af ydelser fra a-kassen i 3-års perioden udelukker som udgangspunkt, at der er tale om fuld beskæftigelse.

Herfra er der dog i stk. 3 gjort enkelte undtagelser, som f.eks. udbetaling af dagpenge i op til en uge i forbindelse med ledighed mellem to ansættelsesforhold eller i forbindelse med ophør fra selvstændig virksomhed. I dette tilfælde må perioden således højst være på én uge med dagpenge for 37 timer. Det er ikke en betingelse for at anvende stk. 3, nr. 3, at der ved arbejdsophøret foreligger en ny ansættelsesaftale.

Det fremgår af stk. 3, nr. 4, at udbetaling af godtgørelse efter den før 1. januar 2001 gældende lov om arbejdsmarkedsuddannelser (AMU-godtgørelse), godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse), orlovsydelse til uddannelse efter den før 1. januar 2001 gældende lov om orlov og/eller voksenuddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU-støtte) ikke er til hinder for retten til mindstesatsen. Den samlede periode, hvori

der er udbetalt AMU-godtgørelse, VEU-godtgørelse, orlovsydelse til uddannelse eller SVU-støtte må dog ikke overstige 4 uger.

Til § 5, stk. 4

Bestemmelsen omfatter alene ledige medlemmer, der uden for et ansættelsesforhold og uden for en periode med selvstændig virksomhed modtager offentlig ydelse efter anden lovgivning, som f.eks. sygedagpenge eller barselsdagpenge. Formålet med bestemmelsen er at undgå, at et medlem, der ellers ville modtage ydelser fra a-kassen under ledighed, bliver bedre stillet i tilfælde af sygdom, barsel eller lignende. Det skal bemærkes, at fravær i et ansættelsesforhold ikke udelukker anvendelsen af mindstesats, hvis de øvrige betingelser er opfyldt.

Til § 5, stk. 5

Kravet om at have drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang anses som udgangspunkt ikke for opfyldt, hvis medlemmet har været fraværende fra virksomheden i perioden.

Perioder, hvor medlemmet har været fraværende fra driften af den selvstændige virksomhed på grund af sygdom, barsel eller uddannelse, er dog ikke til hinder for retten til mindstesatsen. Det er en betingelse, at det samlede fravær i perioder med selvstændig virksomhed ikke er mere end 6 måneder. Det er ikke til hinder for retten til mindstesatsen, at medlemmet har modtaget ydelser i forbindelse med fraværet, f.eks. sygedagpenge eller barselsdagpenge.

Reglen betyder, at medlemmet kan opfylde betingelserne for ret til mindstesatsen, selv om medlemmet inden for de 3 seneste år har

haft fravær på grund af barsel, blot medlemmet har opfyldt betingelserne inden for de 3 seneste år.

Dermed fraviges kravet om, at betingelserne skal være opfyldt umiddelbart forud for ledigheden.

Ændringer:

Ændret 12/7 2001 ved 2001-06-19-ÆV.116 og 15/4 1999 ved 1999-03-23-ÆV.27.

Til § 6, stk. 1

Mindre end 3 sammenhængende, hele regnskabsår

Har medlemmet ikke drevet selvstændig virksomhed i mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår umiddelbart før ledigheden, kan denne periode som hovedregel ikke danne grundlag for beregningen. Der skal i stedet bruges det seneste forudgående beregningsgrundlag. Det gælder, selv om medlemmet umiddelbart før den aktuelle ledighed har drevet selvstændig virksomhed i 2 hele regnskabsår. Det forudgående beregningsgrundlag kan være baseret på tidligere selvstændig virksomhed eller tidligere lønarbejde. Afslutning af en uddannelse, der har givet grundlag for optagelse, sidestilles hermed.

Hvis det tidligere beregningsgrundlag vedrører lønarbejde, kan dette kun bruges, hvis betingelserne for at foretage en beregning for lønmodtagere er opfyldt, jf. bekendtgørelse om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for lønmodtagere. Beregningsgrundlaget skal således ligge inden for de sidste 5 år fra beregningstidspunktet og efter medlemmets seneste optagelse. I modsat fald skal beregning ske efter reglerne i § 6, stk. 3, 4 eller 5.

Hvis det tidligere beregningsgrundlag vedrører en selvstændig virksomhed, kan dette kun bruges, hvis det kan danne grundlag for en beregning, jf. betingelserne i § 4, stk. 1, og § 7. Anvendelsen af et forudgående beregningsgrundlag fra en selvstændig virksomhed er ikke som ved lønarbejde betinget af, at det ligger inden for de seneste 5 år før ledighedstidspunktet.

Var der tale om afslutning af en uddannelse, der har givet grundlag for optagelse, bruges dimittendsatsen.

Selv om medlemmet i forbindelse med det forudgående beregningsgrundlag var deltidsforsikret, er satsen ved den aktuelle ledighed alene begrænset af den maksimale sats for fuldtidsforsikrede. Beregningen af satsen sker da efter reglerne for deltidsforsikrede lønmodtagere.

Til § 6, stk. 2 **Tidligere beregnet sats**

Hvis der i forbindelse med det forudgående beregningsgrundlag blev udbetalt dagpenge, skal denne sats bruges. Det gælder også, hvis det forudgående beregningsgrundlag ikke opfylder betingelserne i § 4, stk. 1, og § 7, eller de gældende regler for beregning af dagpenge til lønmodtagere, eller hvis den tidligere udbetalte sats var mindstesatsen, jf. § 5.

Hvis den tidligere udbetalte sats var begrænset til den maksimale sats for deltidsforsikrede, begrænses satsen ved den aktuelle ledighed alene af den maksimale sats for fuldtidsforsikrede. Det gælder dog ikke, hvis ledigheden er indtrådt mindre end 1 år efter seneste beregning, jf. § 2, stk. 1.

Ændringer:

Ændret 1/1 2003 ved 2002-12-18-ÆV.147.

Til § 6, stk. 3, 4 og 5 **Intet tidligere beregningsgrundlag eller udbetalt sats**

Kan der herefter ikke bruges et tidligere beregningsgrundlag eller en tidligere udbetalt sats, skal beregningen ske på grundlag af indtjeningen ved den seneste selvstændige virksomhed.

Til §§ 4 og 6 **Vægtning af regnskabsår, der er på mere eller mindre end 12 måneder**

Indgår virksomhedens første regnskabsår i beregningen, og er dette på mere eller mindre end 12 måneder (dog minimum 26 uger/6 måneder), omregnes beregningsgrundlaget.

Hvis det 1. regnskabsår indgår sammen med et andet regnskabsår i beregningen, opgøres antallet af hele måneders drift. Summen af de 2 regnskabsårs resultat reduceres til en 12 måneders periode.

Eksempel 1:

Regnskabsår 1: 6 mdr.

Regnskabsår 2: 12 mdr.

$((\text{Resultat af år 1} + \text{år 2}) / 18) \times 12 = \text{beregningsgrundlag}$

Eksempel 2:

Regnskabsår 1: 16 mdr.

Regnskabsår 2: 12 mdr.

$((\text{Resultat af år 1} + \text{år 2}) / 28) \times 12 = \text{beregningsgrundlag}$

Indgår kun 1 regnskabsår på mere eller mindre end 12 måneder, dog mindst 26 uger, jf. § 6, stk. 4, i beregningen, reduceres eller forhøjes perioden til 12 måneder.

Eksempel 3:

Regnskabsår 1: 9 mdr.

$((\text{Resultat i regnskabsåret}) / 9) \times 12 = \text{beregningsgrundlag}$

Regulering af beregningsgrundlag eller sats

Sker beregningen efter reglerne i § 4 eller § 6, stk. 3-5, reguleres beregningsgrundlaget ikke, uanset hvilke regnskabsår der vælges. Der reguleres dog under ledighed efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringslovens § 51, stk. 1.

I de tilfælde, hvor en tidligere sats eller et forudgående beregningsgrundlag skal bruges, jf. § 6, stk. 1 og 2, reguleres beregningsgrundlaget efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringslovens § 51, stk. 1.

Til § 7, stk. 1 Krav om medlemskab

Kun regnskabsår, der er afsluttet i en medlemsperiode, kan bruges som beregningsgrundlag.

Regnskabsår, der er afsluttet i en medlemsperiode, kan anvendes, selv om der fra regnskabsårets afslutning til ledighedstidspunktet er sket en afbrydelse af medlemsperioden, f.eks. på grund af kontingentrestance.

Kravet om, at medlemmet skal have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele regnskabsåret betyder, at et medlem,

der indtræder eller udtræder i løbet af et regnskabsår, ikke kan bruge året som beregningsgrundlag.

Til § 7, stk. 2

Regnskabsår kan anvendes som beregningsgrundlag, uanset om der i året er modtaget delefterløn eller delpension. Regnskabsår kan også bruges, selv om medlemmet i en del af året har modtaget sygedagpenge, orlovsydelse eller dagpenge under midlertidigt ophør med selvstændig virksomhed. Regnskabsåret kan derfor også bruges i tilfælde, hvor medlemmet kun har været beskæftiget i virksomheden i f.eks. én måned.

Til § 7, stk. 3 Anvendelse af tidligere regnskabsår

Det er uden betydning for anvendelse af tidligere regnskabsår, at der har været konstateret ophør med selvstændig virksomhed efterfulgt af en periode med f.eks. lønarbejde eller ledighed, når blot der ikke har været udbetalt dagpenge eller efterløn.

Til § 7, stk. 4 Satsberegning efter periode med delefterløn eller delpension

Et medlem, som overgår til dagpenge eller efterløn efter en periode med delefterløn, kan vælge enten at få satsen beregnet på grundlag af beskæftigelsen forud for overgangen til delefterløn eller på grundlag af overskuddet fra virksomheden i delefterlønsperioden med tillæg af den udbetalte delefterløn.

Et medlem, som overgår til dagpenge eller efterløn efter en periode med delpension, kan vælge enten at få satsen beregnet på grundlag af beskæftigelsen forud for over-

gangen til delpension eller på grundlag af delpensionsperioden. Delpensionen kan ikke indgå i beregningsgrundlaget.

Hvis medlemmet vælger at bruge det aktuelle beregningsgrundlag, kan der således vælges 2 ud af de sidste 5 regnskabsår forud for beregningstidspunktet. Det betyder, at der kan bruges såvel regnskabsår, hvor medlemmet har modtaget delefterløn eller delpension, som regnskabsår hvor medlemmet har været fuldtidsbeskæftiget i virksomheden.

Det forudgående beregningsgrundlag kan kun bruges, hvis det opfylder betingelserne for at danne grundlag for beregning. Det gælder dog ikke, hvis der i forbindelse med det forudgående beregningsgrundlag blev udbetalt dagpenge. Det forudgående beregningsgrundlag kan ikke nu danne grundlag for udbetaling af mindstesatsen efter § 5.

Til § 8, stk. 1 og 2

Opgørelse af årsindtægten med revisorattestation

Årsindtægten opgøres med udgangspunkt i virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, der reguleres således, at grundlaget for beregningen bliver udtryk for medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed.

Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår ikke i beregningsgrundlaget.

Nedenfor vises, hvordan årsindtægten opgøres for de forskellige virksomhedsformer. Oversigten er ikke udtømmende.

I. Personligt drevne virksomheder

Udgangspunktet ved opgørelsen af beregningsgrundlaget er virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet skal svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse. Opgørelsen sker uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskattelovens regler (virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturnudligningsordningen).

I det følgende eksempel vises, hvilket beløb fra årsopgørelsen, der skal bruges ved beregningen. Medlemmet har i eksemplet anvendt virksomhedsordningen. Kun den øverste del af årsopgørelsen er medtaget.

Eksempel:

Årsopgørelse

	Før arbejds- markedsbidrag	Arbejdsmar- kedsbidrag	Efter arbejds- bidrag	Saldo
Personlig indkomst				
Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom	113.045 kr.			
Renteindtægter virksomhed	753 kr.			
Renteudgifter virksomhed	(20.725 kr.)			
Kapitalafkast	(25.766 kr.)			
Indkomst til virksomhedsbeskatning	(65.262 kr.)			
Resultat af virksomhed	2.045 kr.	144 kr.	1.901 kr.	

Den post, der skal bruges ved beregningen, er "Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom", dvs. 113.045 kr. Det er altid denne post, der bruges ved beregningen, også selv om virksomhedsordningen ikke anvendes.

A. Enkeltmandsvirksomheder

Virksomhedens skattemæssige overskud/underskud tillægges:

- 1) Ægtefællens eventuelle lønindkomst fra virksomheden, hvis ægtefællen har haft sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.
- 2) Foretagne fradrag for investeringsfondshenlæggelser.
- 3) Foretagne fradrag for underskud før renter og andre finansielle poster af bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.

- 4) Andre foretagne fradrag, der ikke vedrører virksomhedens primære drift, f.eks. underskud ved anpartar.
- 5) Sygedagpenge modtaget af medlemmet og den medarbejdende ægtefælle for sygefravær i virksomheden. Ægtefællens sygedagpenge kan kun medregnes, hvis ægtefællen har haft sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.

Virksomhedens skattemæssige overskud/underskud fratrækkes:

- 1) Overskud før renter og andre finansielle poster af bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.
- 2) Andre indtægter, der ikke vedrører virksomhedens primære drift, f.eks. vedrørende forpagtning, udlejning eller anpartsvirksomhed.

B. Interessentskaber

Har virksomheden været drevet i interessentskabsform, bruges samme fremgangsmåde som ved beregningen under I, A. Hvis interessenten er et selskab, henvises til II.

Beregningsgrundlaget tillægges også lønindkomst eller andre arbejdsbetingede, skattepligtige ydelser fra interessentskabet.

Herefter anses beregningsgrundlaget som udtryk for medlemmets og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed.

II. Aktieselskaber og anpartsselskaber

For en aktie- eller anpartsindehaver, der melder sig ledig og anmoder om dagpenge som selvstændig erhvervsdrivende, sker beregningen på grundlag af medlemmets og den eventuelle ægtefælles samlede andel af selskabets regulerede overskud/underskud. Der tillægges skattepligtige, arbejdsbetingede ydelser fra selskabet.

Opgørelsen af selskabets regulerede overskud/underskud sker med udgangspunkt i selskabets skattepligtige indkomst.

Selskabets skattepligtige indkomst tillægges:

- 1) Alle fratrukne renteudgifter og kurstab.
- 2) Overførte underskud fra tidligere år.
- 3) Andre udgifter, der ikke vedrører selskabets primære drift.

Selskabets skattepligtige indkomst fratrækkes:

- 1) Renteindtægter og kursgevinster.
- 2) Skattepligtig del af udbytteindtægter.
- 3) Andre indtægter, der ikke vedrører virksomhedens primære drift.

Medlemmets og den eventuelle ægtefælles samlede andel af det således regulerede overskud/underskud svarer til den del af selskabets kapital, ægtefællerne ejer i alt i det valgte regnskabsår. Der tillægges skattepligtige, arbejdsbetingede ydelser fra selskabet, der vedrører det valgte år i form af:

- 1) Løn inkl. selskabets indbetalinger til pensionsordninger.
- 2) Bestyrelseshonorar og tantieme.
- 3) Andre skattepligtige ydelser fra selskabet, som f.eks. fri bil, telefon og bolig.

Herefter anses beregningsgrundlaget som udtryk for medlemmets og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed i selskabsform.

III. Øvrige virksomhedsformer, herunder kommanditselskaber

Ved beregning af arbejdsfortjenesten for et medlem, der har drevet selvstændig virksomhed i form af kommanditselskab, er opgørelsen afhængig af, om komplementaren, eller eventuelt kommanditisten, er et selskab (aktie- eller anpartsselskab) eller én eller flere personer. Der henvises derfor til I og II.

Har medlemmet drevet selvstændig virksomhed i anden virksomhedsform, f.eks. forening eller fond, og medlemmet undtagesvis ikke kan anses for at være lønmodtager, må det afgøres konkret, om opgørelsen skal foretages efter I eller II.

IV. Særlige forhold vedrørende opgørelsen

1. Blandede indkomster

Har et medlem haft lønindkomst sideløbende med drift af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan indkomsten ikke indgå i beregningsgrundlaget. Indkomsten kan dog medtages, når det er åbenbart:

1) at medlemmets selvstændige virksomhed har været en væsentlig forudsætning for overtagelse af lønarbejdet, eller

2) at driften af virksomheden er muliggjort af, at medlemmet har påtaget sig lønarbejdet.

Det er også en betingelse, at begge beskæftigelser er ophørt. Der medtages alene indtægter, der vedrører samme periode som det øvrige beregningsgrundlag.

2. Flere virksomheder

Bliver et medlem ledig efter ophør med drift af flere virksomheder, skal indtægten fra alle virksomhederne indgå i beregningsgrundlaget. Det er en forudsætning, at virksomhederne tilsammen har udgjort medlemmets hovedbeskæftigelse og forsikringsgrundlag, og at alle virksomhederne er ophørt på ledighedstidspunktet. Indtægt fra selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse kan ikke indgå i beregningsgrundlaget, jf. I. A.

Indtægter fra flere virksomheder, som indgår i beregningsgrundlaget, skal omfatte samme regnskabsår.

Har virksomhederne indbyrdes forskudte regnskabsperioder, foretages der ikke en periodisering af regnskabet for den enkelte virksomhed. I stedet tages der udgangspunkt

i det kalenderår, som regnskabsårene træder i stedet for, dvs. det kalenderår, hvor regnskabsårene slutter.

Eksempel:

Virksomhed I: Regnskabsår

01.01.97-31.12.97

Virksomhed II: Regnskabsår

01.07.96-30.06.97

Regnskabsåret i virksomhed II træder i stedet for kalenderåret 1997 og skal derfor anvendes i sin helhed sammen med regnskabet for 1997 for virksomhed I.

3. Virksomheder med finansieringsaktiviteter

Indtægter og udgifter, der vedrører en virksomheds finansieringsaktivitet, kan ikke indgå i beregningsgrundlaget, medmindre det godtgøres, at aktiviteten er en væsentlig og sædvanlig del af virksomhedens drift. Det er også en betingelse, at finansieringsaktiviteten ophører samtidig med den øvrige del af virksomheden.

Til § 9

Anvendelse af årsopgørelserne med medlemmets erklæring

Har medlemmet drevet virksomheden som enkeltmandsvirksomhed eller interessentskab, kan beregningen ske på grundlag af medlemmets seneste årsopgørelser i stedet for et revisorattesteret skema, jf. § 8. Grundlaget for beregningen er virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Det beløb fra årsopgørelsen, der skal lægges til grund ved beregningen, er det der fremgår af posten "Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom", jf. eksemplet i vejledningen til § 8, stk. 1.

Satsen beregnes uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskatteloven (virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturudligningsordningen).

Det er en betingelse, at beløbet ikke er takseret eller på anden måde helt eller delvis skønmæssigt ansat af skattemyndighederne.

Det er også en betingelse, at beløbet kun vedrører medlemmets indkomst fra hovedbeskæftigelsen. Årsopgørelsen kan derfor ikke bruges, hvis beløbet også indeholder overskud eller underskud fra en virksomhed, der ikke er medlemmets forsikringsgrundlag og hovedbeskæftigelse. Det gælder f.eks. bibeskæftigelse, udlejning, forpagtning eller anparter.

Har ægtefællen deltaget i virksomheden, kan årsopgørelserne ikke bruges, men beregningen skal ske efter § 8.

Medlemmet skal erklære:

- 1) at årsopgørelserne ønskes anvendt som beregningsgrundlag,
- 2) at beløbet alene vedrører medlemmets hovedbeskæftigelse, og
- 3) at skattemyndighederne for de valgte år ikke har takseret eller på anden måde skønmæssigt har ansat beløbet.

Hvis medlemmet fremlægger dokumentation fra kommunen for sygedagpenge, der er modtaget i det valgte beregningsår, kan beløbet tillægges virksomhedens resultat.

Til § 10, stk. 1 Ægtefæller

Beregningsgrundlaget for hver af ægtefællerne udgør altid 50 pct. af den samlede opgjorte årsindtægt. Det gælder, selv om den

ene ægtefælle ikke er arbejdsløshedsforsikret, ikke anmoder om dagpenge eller har lønarbejde. Det gælder også, hvis ægtefællerne ikke bruger samme regnskabsår.

Til § 10, stk. 2 og 3

Medlemmets beregningsgrundlag udgør i disse tilfælde en forholdsmæssig del af den samlede, opgjorte årsindtægt, svarende til det tidsrum, hvor medlemmet har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse og faktisk har arbejdet i virksomheden.

Eksempel 1:

I det valgte år har M deltaget i driften af virksomheden i 12 måneder, mens H har deltaget i 6 måneder.

M's andel af den samlede opgjorte årsindtægt udgør 12/18.

Da H ikke har deltaget i driften af virksomheden hele året, kan H ikke bruge året som grundlag for beregning, jf. § 4, stk. 1.

Eksempel 2:

I det valgte år har M deltaget i driften af virksomheden i 12 måneder. H har deltaget i virksomheden i 6 måneder som sin bibeskæftigelse og i 6 måneder som sin hovedbeskæftigelse.

M's andel udgør 12/18 af virksomhedens overskud efter fradrag for den del af indtægten, som må anses for indtjent ved H's arbejdsindsats i de første 6 måneder, jf. § 10, stk. 4.

H kan ikke bruge dette år, da H ikke har deltaget i driften af virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele året, jf. § 4, stk. 1.

Eksempel 3:

I det valgte år har M deltaget i driften af virksomheden i 12 måneder. H har i 6 måneder haft orlov fra virksomheden og i 6 måneder arbejdet på fuld tid i virksomheden.

M's andel udgør 12/18 af virksomhedens overskud.

H kan anvende året som beregningsgrundlag, jf. § 7, stk. 2. H's andel udgør 6/18 af virksomhedens overskud. Orlovsydelsen kan ikke indgå i beregningsgrundlaget.

Eksempel 4:

I det valgte år har både H og M deltaget i driften i 12 måneder, men H har i alle 12 måneder været på delpension.

M's andel udgør 12/18 af virksomhedens overskud.

H kan anvende året som beregningsgrundlag, jf. § 7, stk. 2. H's andel udgør 6/18 af virksomhedens overskud. Delpensionen kan ikke indgå i beregningsgrundlaget. H kan også vælge perioden forud for delpensionsperioden som beregningsgrundlag, jf. § 7, stk. 4.

Til § 10, stk. 4

I medlemmets beregningsgrundlag skal der altid ske fradrag for indkomst, der må anses for indtjent af ægtefællen, selv om denne ikke har sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.

Når der er overført beløb til beskatning som medarbejdende ægtefælle, fradrages dette beløb.

I andre tilfælde skal værdien af ægtefællens arbejdsindsats opgøres skønsmæssigt og fradrages i beregningsgrundlaget. Værdien af arbejdsindsatsen ansættes til lønudgiften ved ansættelse af fremmed arbejdskraft til ægtefællens arbejdsfunktion i virksomheden.

Hvis ægtefællen har været aflønnet i virksomheden, sker der ikke fradrag.

Til § 11 Oplysningspligt

Sker der ændringer i den skattepligtige indkomst, der er anvendt ved en beregning, enten som følge af medlemmets anmodning eller skattemyndighedernes ligning, skal medlemmet underrette kassen.

Til § 12 Efterbetaling/tilbagebetaling

Ændres den skattepligtige indkomst, skal kassen foretage en ny beregning af satsen med virkning fra ledighedstidspunktet, hvis ændringen har betydning for satsens størrelse. Ansætter skattemyndighederne skønsmæssigt virksomhedens skattepligtige indkomst for et regnskabsår eller indkomstår, som hidtil har ligget til grund for beregningen af satsen, kan året ikke bruges som grundlag for beregning, jf. § 8, stk. 3, og § 9, stk. 1.

For meget udbetalte dagpenge kan kræves tilbagebetalt af medlemmet efter arbejdsløshedsforsikringslovens § 86, stk. 1, eller efter den almindelige retsgrundsatning om bristende forudsætninger. Lovens § 86, stk. 1, kan kun bruges som hjemmel for tilbagesøgning af udbetalte dagpenge, hvis medlemmet på modtagelsestidspunktet har afgivet urigtige oplysninger eller mod bedre vidende uretligt har modtaget dagpengene.

Når skattemyndighederne først efter udbetalingstidspunktet ændrer den skattepligtige indkomst, og medlemmet har været i god tro om skattemyndighedernes godkendelse af selvangivelsen og regnskabet, kan dagpengene ikke kræves tilbagebetalt efter lovens § 86, stk. 1. Dagpengene kan i så fald kræves tilbagebetalt efter den almindelige retsgrundsætning om bristende forudsætninger.

Til § 13

Samtidig bortfalder vejledning nr. 90 af 22. maj 1996 om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende.